

Vraag nr. 16
van 9 oktober 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Verbrandingsinstallaties – Emissiemetingen

De emissiemetingen aan de schouw van huishoudelijke verbrandingsinstallaties hebben blijkbaar de neiging sterk te variëren. Bij de ene reeks metingen blijft men verder beneden de toegelaten waarden (bv. voor dioxines). Een volgende keer blijkt er dan weer een duidelijke overschrijding van de norm zijn. Ik verwijs naar de recente metingen bij de ovens van Eeklo en Lokeren. Vooral het verschil tussen twee meetcampagnes in Lokeren is ronduit verbijsterend. Op 8 januari 1998 meet men dioxinewaarden tussen 0,01 en 0,03 ng/m³ (nanometer/kubieke meter). Maar recentelijk werd beslist de oven te sluiten na metingen van 3,59 – 2,1 – 0,37 ng/m³. Een verschil van meer dan 300 tussen de hoogste en laagste meting. De betrouwbaarheid van de metingen, of toch van bepaalde metingen, kan dan allicht worden betwifteld.

Een betrouwbare, uniforme en continue bemonstering lijkt een noodzaak.

1. Hoe verklaart de minister deze schommelingen ? Wie is hiervoor verantwoordelijk ? Zijn alle labo's even betrouwbaar ? Is het systeem dat de exploitant zelf metingen laat uitvoeren door (daartoe officieel vergunde) labo's, nog houdbaar ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de meest recente metingen van dioxines, PCB's (polychloorbifenylnyl), NO_x (stikstofoxiden), PAK's (polyaromatische koolwaterstof) en zware metalen bij de Vlaamse verbrandingsovens ?
3. Is het niet mogelijk de meetresultaten evenzeer op continue basis beschikbaar te stellen van het publiek, bijvoorbeeld in het kader van de luchtkwaliteitstelefoon, zoals nu reeds gebeurt voor ozonconcentraties en andere parameters van luchtvervuiling (cf. Ircel). Het Franse Milieuministerie bijvoorbeeld maakt permanent de laatste meetgegevens voor dioxines van de Franse ovens bekend via een site op Internet.
4. Kan de minister medelen in hoeveel verbrandingsinstallaties (dus niet alleen de huisvuilovens) die onder de taakstelling vallen van de commissie-Baeyens, nu al op continue basis dioxines worden gemeten, of indien niet, wanneer continue dioxinemetingen zijn gepland ?

5. Waarom aanvaardt het beleid nog dat er huisvuilverbrandingsovens actief zijn die werken zonder energierecuperatie, zoals de IDM-oven (Intercommunale voor Huisvuilverwerking Durme-Moervaart) van Lokeren ?

Antwoord

1. De metingen, waarvan de resultaten respectievelijk 3,59 – 2,1 – 0,36 ng TEQ/Nm³ (nanogram toxisch equivalent/normaal kubieke meter) bedroegen, werden door het referentielaboratorium VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) in opdracht van de afdeling Milieu-inspectie uitgevoerd op 26, 27 en 28 mei 1998. Deze metingen leidden tot de vraag tot stopzetting van de exploitatie. Over een periode van 5,5 maanden (eind mei ten opzichte begin januari, toen de meetresultaten geen overschrijding van de dioxinegrenswaarde te zien gaven) kunnen de omstandigheden qua exploitatie uiteraard sterk gewijzigd zijn en mogelijk aanleiding geven tot het vastgestelde verschil in dioxineconcentratie. De metingen in januari gebeurden door een laboratorium dat voor de uitvoering van deze bepalingen officieel is erkend. Wij hebben op dit moment geen reden om de betrouwbaarheid van het referentielaboratorium of van de andere erkende laboratoria in twijfel te trekken.

Door de zeer lage gehalten van de dioxines en furanen in de rookgassen (ng/Nm³ betekent 10⁻⁹ gram/Nm³) is de fout op dioxinemetingen aanzienlijk. Een waarde geven aan de relatieve of absolute fout is zeer moeilijk, zoniet onmogelijk

in de huidige stand van de techniek. Niettemin geeft de grootteorde van de meetwaarde een goede indicatie van de grootteorde van de werkelijke uitstoot. De zeer grote verschillen in de meetwaarden in Eeklo zijn dus zo goed als zeker niet te wijten aan meetfouten, doch ze wijzen duidelijk op problemen bij de bedrijfsvoering bij de laatste meetcampagne. Deze problemen zijn immers gedetecteerd en de nodige maatregelen zijn getroffen.

Naast de inherente fout op dioxinemetingen (zes tot acht uur metingen) wijs ik ook op het feit dat naast de analyse zelf, ook de monstername zeer belangrijk is en bij slechte uitvoering aanleiding kan geven tot aanzienlijke fouten.

Ten slotte is het belangrijk te vermelden dat het door de commissie-Baeyens vooropgestelde systeem van continue dioxinebemonstering (zie vraag 4) ook op het vlak van meetnauwkeurigheid

heid belangrijke voordelen biedt, omdat door de grotere monsternemingstijd ook een grotere massa aan dioxines wordt geïncubeerd en derhalve de fout op de analyse in belangrijke mate afneemt. De zorg inzake een correcte monsterneming blijft echter belangrijk.

2. Volgens de gegevens van de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer werden er bij de Vlaamse huisvuilverbrandingsovens tijdens het voorbije jaar geen bepalingen van PCB's in de rookgassen uitgevoerd. Deze metingen zijn voor deze installaties niet verplicht volgens titel II van Vlarem II of de milieuvergunning.

Er werd een bepaling van polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) uitgevoerd bij de installatie van Regionale Milieuzorg in Houthalen-Helchteren. Voor de som van de zestien EPA-PAK's werd in de schouw een concentratie van 0,05 mg/Nm³ gemeten.

De meest recente meetresultaten van dioxines, NO_x en zware metalen die bij de afdeling Milieu-inspectie bekend zijn, toonden, rekening houdend met de in titel II van Vlarem voorziene onzekerheidsmarge van 30 %, geen overschrijdingen van de emissiegrenswaarden, op twee installaties na. Zowel bij de Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Meetjesland (IVM) in Eeklo, als bij IDM in Lokeren werd de exploitatie naar aanleiding van een overschrijding van de dioxinegrenswaarde stilgelegd.

3. Het meedelen van meetresultaten door de afdeling Milieu-inspectie is slechts mogelijk voorzover deze resultaten niet het voorwerp uitmaken of zullen kunnen uitmaken van een strafrechtelijk onderzoek. De exploitanten van afvalverbrandingsinstallaties zijn wel, volgens artikel 5.2.3.1.8, § 2 van titel II van Vlarem, verplicht om alle meetresultaten op te nemen in het emissiejaarverslag en een kopie ervan toe te sturen aan het gemeentebestuur van de gemeente waar de inrichting is gelegen, dat deze resultaten ter inzage van het publiek legt.

Ik zie geen wettelijk bezwaar om deze gepubliceerde gegevens op het Internet te plaatsen.

4. Momenteel gebeurt er een continue bemonstering van de rookgassen voor de bepaling van dioxines bij de volgende installaties : Intercommunale Vereniging voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Oostende en Ommeland (IVOO) in Oostende, Intercommunale Vereniging voor Vuilverwijdering voor Menen en

Ommeland (IVMO) in Menen (alternerend op de twee ovenlijnen), Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Midden-Waasland (MI-WA) in Sint-Niklaas. Bij Regionale Milieuzorg in Houthalen-Helchteren wordt er wekelijks een bemonstering voor dioxinebepaling uitgevoerd.

De installatie van een continu bemonsteringsapparaat wordt in de komende maanden uitgevoerd bij alle Vlaamse huisvuilverbrandingsinstallaties.

5. Volgens het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001 moet tegen eind 1999 in alle huisvuilverbrandingsinstallaties de energie worden teruggewonnen.

Wat IDM betreft, is de discussie ondertussen gesloten, aangezien de raad van bestuur heeft beslist dat de installatie niet verder wordt uitgebreid gelet op de te hoge kostprijs voor de sanering (mouwenfilter te plaatsen).